

A Szegedi Ítéltábla a Szegeden, 2021. október 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2021. január 28. napján kihirdetett 8.B.230/2019/26. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában *helybenhagyja* azzal, hogy Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem büntettének jogszabályi hivatkozása helyesen: Btk. 192.§ (2) bekezdés, 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b/ és c/ pont.

A másodfokú eljárás során 87.069 (nyolcvanhétezer-hatvankilenc) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből

Terhelt1 I.r. vádlott 21.050 (huszonegyezer-ötven) Ft-ot,

Terhelt2 II.r. vádlott 26.574 (huszonhatezer-ötszázhetvennégy) Ft-ot,

Terhelt3 III.r. vádlott 39.445 (harminckilencezer-négyszáznegyvenöt) Ft-ot
visel.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Törvényszék a 2021. január 28. napján kelt 8.B.230/2019/26. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

Terhelt1 I.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntettében (Btk. 192.§ (2) bekezdés 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b/ és c/ pont), folytatólagosan elkövetett kerítés büntettében (Btk. 200.§ (1) bekezdés), kitartottság büntettében (Btk. 202.§), továbbá társtettesként elkövetett garázdaság vétségében (Btk. 339.§ (1) bekezdés), valamint társtettesként elkövetett testi sértés vétségében (Btk. 164.§ (1) és (2) bekezdés),

Terhelt2 II.r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem büntettében (Btk. 192.§ (1) bekezdés 7., 8. és 10. fordulat, (3) bekezdés b/ és c/ pont), bűnsegédként elkövetett kitartottság büntettében (Btk. 202.§), magánlaksértés vétségében (Btk. 221.§ (1) bekezdés I. fordulata), továbbá társtettesként elkövetett garázdaság vétségében (Btk. 339.§ (1) bekezdés), valamint társtettesként elkövetett testi sértés vétségében (Btk. 164.§ (1) és (2) bekezdés),

Terhelt3 III.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében (Btk. 200.§ (1) bekezdés), valamint kitartottság büntetében (Btk. 202.§).

Ezért a törvényszék *Terhelt1 I.r. vádlottat* halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 1 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, egyúttal vele szemben 6.039.000 Ft erejéig vagyonekbezárt is elrendelt.

Terhelt2 II.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó – végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés-büntetésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtása esetén *II.r. vádlott* legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt3 III.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre és 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén *III.r. vádlott* legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyúttal *III.r. vádlottal* szemben 6.039.000 Ft erejéig vagyonekbezárt is elrendelt.

Részint külön-külön, részint egyetemlegesen kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

[2] A fenti ítélet ellen az ügyészség mindhárom vádlott terhére az ítéleti tényállás részbeni megalapozatlansága, továbbá az egyes bűncselekmények téves jogi minősítése miatt, valamint a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében, *Terhelt1 I.r. vádlott* enyhítés végett, az *I.r. vádlott* védője elsődlegesen téves tényállás megállapítása miatt felmentés érdekében, másodlagosan téves minősítés miatt eltérő enyhébb minősítés érdekében és a vagyonekbezárt téves megállapítása miatt, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, a *II.r. vádlott* védője teljes körűen az ítélet rendelkező része és indokolása ellen, elsődlegesen a bűnösség megállapításával szemben a *II.r. terhelt* teljes körű, összes bűncselekmény alóli felmentése, illetőleg másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, míg *Terhelt3 III.r. vádlott* felmentésért, illetőleg enyhítésért, a *III.r. vádlott* védője pedig valamennyi, a terhelt vonatkozásában megállapított bűncselekmény és tényállás kapcsán elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.84/2021/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – annak indokolásával egyező módon – fenntartva a felmentésre, illetőleg az eltérő minősítésekre, valamint a büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

A fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást lefolytatta, az általa megállapított tényállás ugyanakkor a I/a. és a I/b. tényállási pont tekintetében a Be. 592.§ (2) bekezdés c/ és d/ pontjaiban írt okból részben megalapozatlan. Ennek kiküszöbölése érdekében indítványozta mellőzni azon megállapítást, hogy *III.r. vádlott*nak a Cím11 alatti lakás kibérlésekor nem volt tudomása arról, hogy a lakásba beköltöző *II.r. vádlott* ott prostitúciós tevékenységet fog végezni, ehelyett az kerüljön megállapításra, hogy *III.r. vádlott* a lakást a *II.r. vádlott* prostitúciós tevékenysége céljából bérelte. Ezen túlmenően az I/b. tényállási pont azzal szorul kiegészítésre, hogy a vádbeli időszakban *III.r. vádlott* gépjárművel a *II.r. vádlottat* és a sértettet is szállította egyidőben a megrendelőkhöz annak érdekében, hogy az ügyfeleknek szexuális szolgáltatást nyújtsanak.

Utóbbiakon túlmenően az ügyészi álláspont az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak és hiánytalannak tartotta, amely megfelel az ügyiratok tartalmának.

Helytálló következtetést vont az elsőfokú bíróság az I-II-III.r. vádlottak bűnösségére is, ugyanakkor az ügyészi álláspont szerint I.r. és II.r. vádlott magatartását társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetteként kell értékelni, hiszen Terhelt² terhelt közreműködött a sértett megtévesztésében, amikor I.r. vádlottal együtt elhitették vele, hogy kizárólag jószándékú segítségként nyújtanak neki szállást, II.r. vádlott a sértettet az általa lakott lakásba befogadta, neki az életvitelszerű ott-tartózkodás lehetőségét I.r. terhelttel közösen biztosította, azaz részt vett a sértett elszállásolásában, emellett az általa használt telefonon a sértett prostitúciós tevékenységének folytatásához az üzletet bonyolította, így tevékenyen részt vett az emberkereskedelem másnak megszerez fordulata megvalósításában is.

Az I/b. tényállási pont vonatkozásában pedig megállapítható, hogy III.r. terhelt nemcsak a sértettet, hanem a II.r. vádlottat is egy időben több alkalommal gépkocsival az ügyfelekhez szállította, megteremtve ezzel annak közvetlen lehetőségét, hogy a sértett, illetőleg a II.r. vádlott az ügyfelekkel szexuális kapcsolatot létesítsen. Utóbbira figyelemmel a passzív alanyok számára is tekintettel a III.r. vádlottnak a I/b. tényállási részben írt magatartását 2 rb folytatólagosan elkövetett kerítés büntetteként kell helyesen értékelni.

A fellebbviteli főügyészségi indítvány a terheltet vonatkozásában értékelt enyhítő és súlyosító körülmények szükséges korrekciójára is felhívta a figyelmet, ennek eredményeképpen pedig arra a megállapításra jutott, hogy a terheltet által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára és a megfelelően értékelt bűnösségi körülményekre tekintettel I.r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés aránytalanul enyhe, nem szolgálja megfelelően az általános és speciális prevenciós célokat, az eggyel enyhébb fokozatban történő büntetés-végrehajtás esetében indokolatlan, a vele szemben az elsőfokú ítélettel kiszabott közügyektől eltiltás is aránytalanul enyhe, így az súlyosításra szorul, II.r. vádlott esetében a büntetési célok eléréséhez lényegesen hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés, illetőleg közügyek gyakorlásától eltiltás alkalmazása mutatkozik szükségesnek, III.r. vádlott vonatkozásában pedig a bűnösségének további 1 rb kerítés büntetésében történő megállapítása mellett a büntetéssel elérni kívánt célok végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásával is biztosíthatóak, azonban szükségesnek mutatkozik az elsőfokú ítélettel vele szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés tartamának súlyosítása is.

Mindezekre figyelemmel a Be. 606.§ (1) bekezdése alkalmazásával a fellebbezéssel támadott ítélet fentiekben részletezett irányú megváltoztatására tett indítványt mindhárom terhelt vonatkozásában, az elsőfokú ítélet egyéb, törvényes rendelkezései Be. 605.§ (1) bekezdése alapján történő helybenhagyása mellett.

[4] Az I.r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmét változatlan formában fenntartotta.

A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, miután a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre részben helytelenül következtetett, és nem vette figyelembe a Be. 7.§ (4) bekezdésében foglaltakat sem.

Az irányadó tényállás elsősorban sértett¹ sértett vallomásain, illetőleg a II.r. terhelt tárgyalási szakban tett módosított előadásain alapult, azonban mind a sértett, mind pedig II.r. vádlott vallomásai oly mértékben következtelenek és önellentmondásosak, illetőleg állnak ellentétben

az egyéb bizonyítékokkal, hogy alkalmatlanok arra, hogy azokra ítéleti tényállást lehessen alapítani.

Fentiek alátámasztására a védői érvelés részletesen elemezte a sértettnek a büntetőeljárás különböző szakjaiban tett, eltérő tartalmú vallomásait, s ezek értékelésével arra az álláspontra jutott, miszerint az eljárás során a sértett nem bizonyult szavahihetőnek, minden kérdésben úgy nyilatkozott, ahogy az éppen eszébe jutott. A védő megítélése szerint a sértett nyilatkozatai önmagukkal, sok esetben a tanúk nyilatkozataival, illetőleg a beszerzett okirati bizonyítékokkal is ellentétben álltak, így a terheltek bűnösségét megállapító tényállás megalapozására is értelemszerűen alkalmatlanok, okfejtésének végére érve a védő a sértett büntetőeljárás cselekvőképességét és tanúzási képességét is megkérdőjelezte.

A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével a védői érvelés azt hangsúlyozta, hogy a sértett a tényállás szerinti ismert körülmények között nem volt kiszolgáltatott helyzetben, valójában I.r. és II.r. vádlott nem kötelezték őt prostitúciós tevékenységre, azt saját akaratelhatározásából végezte. A sértettet a vádlottak nem kizsákmányolási célból szállásolták tehát el, és nem ők szereztek meg más számára, így az emberkereskedelem büntette sem állapítható meg a terhükre.

A 2. tényállási pont tekintetében ugyan tanúl tanúvallomása alátámasztani látszott a sértett előadását, ez utóbbit a II.r. vádlott tárgyalási szakban tett, az I.r. vádlottra immár terhelő vallomása sem támasztotta alá, így a védői álláspont szerint a sértetti vallomás kellő megerősítésre nem került, azzal szemben jogos kételyek támaszthatóak.

Mindezek alapján a felmentés, illetőleg az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezéseit a védő változatlanul fenntartotta, harmadlagosan pedig indítványozta, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést a másodfokú bíróság ne súlyosítsa, hanem azt jelentősen enyhítse a jelentős időmúlásra, I.r. terhelt büntetlen előéletére, kiskorú gyermekek tartásáról való gondoskodására és megromlott egészségi állapotára, pszichés állapotának leromlására tekintettel.

[5] II.r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában jogorvoslati kérelmét változatlan tartalommal fenntartotta, korábbi érvelését megismételve azt emelte ki, hogy II.r. vádlott bűnösségére vonatkozóan a sértetti vallomáson kívül egyéb bizonyíték nem áll rendelkezésre, viszont a sértett tárgyaláson tett vallomása több vonatkozásban is ellentmondásos.

A védői érvelés szerint a sértetti vallomások következetlensége, illetőleg az elmeorvosszakértői vélemény sértettel kapcsolatos megállapításai alapján levonható az a következtetés, hogy a szavahihetlensége okán a sértetti előadásokra ítéleti tényállást nem lehetett volna alapítani.

A védelmi okfejtés szerint a prostitúciós tevékenység folytatásába a sértett önként egyezett bele, sem a kizsákmányolási célzat, sem pedig a másnak történő megszerzés II.r. vádlott vonatkozásában nem jöhet szóba, a sértett elszállásolását ténylegesen nem ő végezte, ezen túlmenően a sértett gyakorlatilag szabadon mozgott, néha hetekre eltűnt, mindebből pedig megállapítható, hogy nem volt kiszolgáltatott helyzetben, az emberkereskedelem törvényi tényállási elemei tehát maradéktalanul nem valósultak meg.

A másodlagos védelmi indítvány az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére irányult, e körben a védő hangsúlyosan hivatkozott a II.r. vádlott büntetlen előéletére, kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodásra, az igen jelentős időmúlásra, a bűnsegédi elkövetésre, illetőleg arra a körülményre is, hogy jelenleg már kiegyensúlyozott és rendezett családi körülmények között éli életét.

[6] III.r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmét változatlanul fenntartotta, egyúttal kérte a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását.

Elsődleges indítványa körében a védő rámutatott arra, hogy a vádirat állításával szemben III.r. vádlott nem bírt tudomással arról, hogy II.r. vádlott prostitúciós tevékenységet végez, és arról sem, hogy erre II.r. vádlottat I.r. terhelt bírta rá.

A védelem továbbra is vitatta azon megállapítást, miszerint az I.r. vádlott a prostitúciós tevékenységből származó bevételt III.r. vádlottal közösen felélte, ugyanis önmagában az a tény, hogy I.r. és III.r. vádlott élettársak voltak, nem jelenti azt, hogy III.r. vádlottnak tudnia kellett arról, hogy a Cím11 utcai lakásban milyen tevékenység folyik, illetőleg, hogy annak ellenértékét I.r. vádlott átveszi II.r. vádlottól.

A védői érvelés szerint az sem állapítható meg minden kétséget kizáró bizonyossággal, hogy védence 2014. május és 2015. év eleje közötti időszakban a sértettet a szexuális hirdetésre jelentkező személyek lakcímeire személygépjárművel elvitte volna, erről ugyanis a szavahihetőségében megkérdőjelezhető sértett számolt csak be.

Védence aktuális tudomásával és annak terjedelmével összefüggésben a védelem a II.r. vádlott tárgyalási szakban tett előadásainak tartalmára hivatkozott, amely szerint III.r. terhelt egyidejűleg nem tudott arról, hogy a lakás milyen célból került kibérlésre és csak később, tanú8 elmondásából szerzett tudomást arról, hogy I.r. és II.r. vádlott együtt vannak, s ezért kell II.r. terhelt részére lakást bérelni.

A III.r. védői érvelés is elemezte sértett1 sértett előadásainak önellentmondásosságát, a sértetti szavahihetőség hiányát, és utalt arra is, hogy a sértett a szabad mozgásában, életvitelében lényegileg nem volt korlátozott, amikor lett egy élettársa, a fizikai jólétének veszélyeztetése nélkül el tudott menni, nem volt kiszolgáltatott helyzetben, így az emberkereskedelem büntetvényének megállapítása eleve kizárt.

Másodlagos indítványa körében a védelem továbbra is kérte az első fokon kiszabott büntetés enyhítését, álláspontja szerint az egyetlen súlyosító körülménnyel szemben nagyszámú és nyomatékos enyhítő körülmény áll szemben, így az időmúlás, a büntetlen előélet, a bűnsegédi elkövetés és a kiskorú gyermekek eltartásáról való gondoskodás.

[7] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében I.r. vádlott védője fenntartotta az írásbeli fellebbezésében foglaltakat, egy elírással összefüggésben annak indokolását pontosította hangsúlyozva azt is, hogy az elsőfokú ítéletnek a vagyonekhozással kapcsolatos rendelkezése is megalapozatlan, minden kétséget kizáró módon ugyanis nem bizonyított, hogy az intézkedéssel érintett összeg prostitúcióból származik.

II.r. vádlott védője ugyancsak fenntartotta az írásbeli fellebbezésében foglaltakat, az ügyészi átirattal kapcsolatos észrevételei sorában elsőként arra hívta fel a figyelmet, hogy az ügyészi indítványnak a tényállás megalapozatlanságára vonatkozó részei a védencét nem érintik. Mindennek ellenére indítványozta az ügyészség II.r. vádlott vonatkozásában a minősítés megváltoztatását bűnsegédi helyett társtettesi magatartás megállapítását kérte, mindezt pedig azzal indokolta, hogy a II.r. vádlott által véghezvitt magatartások beleillenek a Btk. 192.§ (2) és (3) bekezdésében írt törvényi elkövetési magatartásokba. Valójában azonban II.r. vádlott által megvalósított cselekmény nem alapozza meg a társtettesi, hanem csak a bűnsegédi elkövetést, miután a vizsgált magatartás nem valósított meg törvényi tényállási elemet, nem merítette ki a Btk. 192.§ (2) bekezdésében írt egyetlen elkövetési fordulatot sem. Az ítéleti tényállás nem tartalmazza azt, hogy II.r. vádlott ügyfeleket szerzett volna a sértettnek, ezzel összefüggésben az ügyészség a sértetti vallomásra hivatkozik, amelyben az szerepel, hogy II.r. vádlott telefonon szervezte meg a szóban forgó találkozókat. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a sértett szavahihetősége kétséges, ezért csak azon elemeket

fogadta el a vallomásából, amelyeket más bizonyítékok is megfelelően alátámasztottak. A telefonos ügyfélszervezéssel összefüggésben pedig a sértetti előadáson kívül védenca terhére bizonyíték nem áll rendelkezésre. Az ítéleti minősítés ilyen módon helyes, és a kiszabott büntetés súlyosítása sem látszik indokoltnak a fennálló körülmények alapján.

A büntetés kiszabása körében arra mutatott rá, hogy II.r. vádlott maga is ennek a bűncselekménynek az egyik sértettje, ő is kiszolgáltatott és megfélemlített helyzetben volt, 2019-ig nem volt a maga ura, mindez pedig nyomatékos enyhítő körülményként alapjául szolgál az első fokon alkalmazott büntetés enyhítésének.

III.r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolását fenntartotta, hangsúlyozva, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló ügyiratok tartalmával egyezően hozta meg a döntését és fejtette ki annak részletes indokait, az ügyészség pedig az elsőfokú bíróság mérlegelési, bizonyítékértékelési tevékenységét támadja a fellebbezésében.

A III.r. védői indítvány továbbra is elsődlegesen III.r. vádlott felmentésére, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

[8] Az előterjesztett többirányú fellebbezések tartalmára, irányára, azok írásbeli indokolásában foglaltakra, a fellebbviteli főügyészségi átirat és a fellebbviteli nyilvános ülésen előterjesztett nyilatkozatok tartalmára figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint teljes körűen felülbírált.

A másodfokú felülbírálat eredményeképpen megállapíthatóvá vált, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, eljárása során hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem valósított meg.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges és lehetséges mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítási eljárást maradéktalanul, teljes körűen lefolytatta, és az ügy elbírálása szempontjából lényeges bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta. A törvényszék a bizonyítékokat egyenként és összességükben is megfelelően értékelte, továbbá kellően részletes indokát adta annak, hogy az ítéleti tényállást milyen okból és mely bizonyítékokra alapította, egyes bizonyítékokat pedig miért vetett el, illetőleg hagyott figyelmen kívül az ítéleti tényállás megállapításánál.

Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint mérlegelési körébe vonta az I.r., II.r. és III.r. terheltek büntetőeljárás során tett nyilatkozatait, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal kapcsolatos észrevételeit, sértett1 sértett, tanú2, tanú1, tanú3 tanúk vallomásaiban foglaltakat, a sértettől készített igazságügyi pszichológus szakértői vélemény megállapításait, továbbá az orvosi látletet és vélemény tartalmát, a sértett gondnoksági ügyében keletkezett ügyiratokat, a Cím11 alatti lakás bérletére vonatkozó szerződést, a III.r. vádlott gépjárművével, az I.r. vádlott egészségi állapotával és a terheltek vagyoni helyzetével összefüggő iratok tartalmát.

[9] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla nem osztotta az ügyészi fellebbezés és a fellebbviteli főügyészségi átirat azzal kapcsolatos álláspontját, miszerint az elsőfokú ítélettel megállapított tényállás az I/a. és I/b. tényállási pont tekintetében a Be. 592.§ (2) bekezdés c/ és d/ pontjaiban írt okból – iratellenesség, illetőleg tényekből további tényekre történő téves következtetések okán – részben megalapozatlan. III.r. terhelte a nyomozás során tett tanúvallomásában azt állította, hogy a Cím11 utcai lakást az I.r. vádlott kérésére bérelte ki, de nem tudott arról, hogy ott II.r. vádlott milyen tevékenységet kíván folytatni, arról csak később szerzett tudomást. II.r. vádlott a büntetőeljárás során kezdetben arra irányulóan tett nyilatkozatokat, hogy a Cím11 utcai ingatlant III.r. vádlott segítségével vette ki, vádlott-társai azonban nem tudtak arról, hogy ott prostitúciós tevékenységet kíván folytatni. Nyomozati vallomásait ugyan a tárgyalási szakban több vonatkozásban is megváltoztatta, arra

vonatkozóan azonban aggálytalan bizonyítékot nem szolgáltatott, hogy az ingatlan bérlesekor III.r. vádlottnak tudomása lett volna a prostitúciós tevékenységről, illetőleg az annak folytatására irányuló szándékáról. E témakörben ugyanilyen módon ellentmondásos nyilatkozatokat terjesztett elő a sértett is, amelyek összességükben értékelve sem minősültek alkalmasnak a III.r. terhelt által előterjesztett védekezéssel ellentétes értelmű ítéleti tényállítások megalapozására.

Az eljárás során kérdésekre válaszolva a II.r. vádlott többször határozottan kijelentette, hogy csak a Cím25 útra történő elköltözésüket követően találkozott személyesen a III.r. vádlottal, kizárólag az I.r. vádlott nyilatkozata alapján következtetett arra, hogy tudott a Terhelt1-ről fennálló kapcsolatáról. Arra nézve is tett előadást, hogy ugyan 2013. októberében III.r. vádlott bérelte ki a szóban forgó ingatlant, azonban nem tudott arról, hogy mi folyik a lakásban, egy alkalommal azonban a velük együtt lakó tanú8 tájékoztatta arról, hogy I.r. és II.r. vádlottak együtt vannak. II.r. vádlott arra is többször hivatkozott az eljárás során, hogy részéről a Cím11 utcai ingatlan albérletként történő kivétele azért nem merült fel, mert Terhelt1 azt közölte vele, hogy a cigány származására tekintettel meg se próbálja kibérelni a lakást, mert úgysem adják ki neki. Ezért került sor a lakás III.r. vádlott által történő bérbevételére.

Utóbbiakra is figyelemmel megalapozottan nem tehető olyan megállapítás, miszerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból a törvényszék téves ténybeli következtetést vont le III.r. vádlott tudattartalmára a tekintetben, hogy a kérdéses lakásra II.r. vádlottnak milyen tevékenység folytatása céljából volt szüksége, minden kétséget háttérbe szorító módon nem lehet arra következtetni, hogy a lakás más részre történt kibérlésének indoka kizárólag az lehetett, hogy III.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy abban II.r. vádlott milyen tevékenységet kíván folytatni, mi több, hogy III.r. vádlott a lakást kifejezetten a II.r. vádlott prostitúciós tevékenysége céljából bérelte volna ki.

Mindemellett a bizonyítás anyagából kétséget kizáróan arra sem lehet megalapozott következtetést vonni, hogy az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétesen állapította meg, miszerint Terhelt3 III.r. vádlott a vádbeli időszakot követően szállította gépkocsival az ügyfelekhez a sértettet és/vagy II.r. vádlottat abból a célból, hogy nekik szexuális szolgáltatást nyújtsanak. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy nem felel meg a valóságnak, miszerint az eljárás során a sértett és a II.r. vádlott egybehangzóan állította volna, hogy őket szexuális szolgáltatás nyújtása érdekében a III.r. vádlott gépkocsijával egyidejűleg szállította volna a kuncaftokhoz, II.r. terhelt kifejezetten csak arra nyilatkozott, hogy Terhelt3 III.r. terhelt őt egyedül Település1-ra szállította gépkocsival, erre azonban már a Cím25 útra történő átköltözésüket követően, azaz 2015. januárja utáni időszakban került sor. Azon kérdésre, volt-e olyan, amikor már a sértett1 is velük lakott, hogy egyszerre vitték el őket gépkocsival ügyfélhez, II.r. terhelt igenlően válaszolt, ebből azonban egyrészt a szállítók konkrét személyére nem lehetett aggálytalan következtetést levonni, másrészt II.r. terhelt kijelentette azt is, volt olyan, hogy este csak az I.r. vádlott vezetett, azonban volt olyan, amikor csak sértett1-et kellett vinni, akkor már ment a felesége is, olyanra pedig nem került sor, hogy őt kizárólag a feleség szállította, az I.r. vádlott mindig ott volt, amikor a III.r. vádlott vezetett (8.B.230/2019/25. számú jegyzőkönyv).

Fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a vádbeli időszakban III.r. vádlott II.r. terheltet gépkocsival szállította volna az ügyfelekhez, arra nézve pedig az egyéb bizonyítékokkal cáfolhatatlan, határozott állítást tett többször is, hogy az Cím12 körútról a Cím25 u. 8. szám alá történt költözésüket követően találkozott csak személyesen III.r. vádlottal, azaz a tényállásban megállapított időszakon túl. Ekként értelemszerűen az sem volt bizonyítható, hogy a sértettet és II.r. terheltet egyidejűleg szállította volna szexuális szolgáltatás céljából a III.r. vádlott a kuncaftokhoz.

[10] A releváns tényállási elemekre vonatkozóan tehát az elsőfokú bíróság mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket a törvényszék körültekintően elemezte, és a szükséges részletességgel megindokolta, hogy a tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, egyúttal a bizonyítási anyag alapos és érdemben sem kifogásolható értékelésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. A fentiekhez képest a fellebbviteli főügyészségnek a másodfokú eljárás során előterjesztett és az ügyészi fellebbezést megismétlő érvelése a törvényszék által helyesen rögzített, majd helytálló logika mentén megfelelően értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amelyre azonban a Be. 593.§ (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

Fentiekre figyelemmel a törvényes bizonyítékértékelés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapvetően összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, így az a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt.

[11] A bizonyítékértékelő tevékenysége eredményeképpen az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában egyaránt helytálló következtetést vont a terheltek büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, egyúttal a terhükre rótt bűncselekmények jogi minősítése is törvényes.

[12] Az elsőfokú bíróság a Btk. 2.§ (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően vizsgálta, hogy a terheltek esetében az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazása kedvezőbb, s nem tévedett, amikor megállapította, hogy a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény szerint az I.r. és II.r. vádlottak által megvalósított emberkereskedelem büntette súlyosabban minősülne, a III.r. vádlott tekintetében pedig a cselekmény elbíráláskor hatályos büntető törvény nem biztosít büntetlenséget, illetőleg azok enyhébben sem bírálandóak el, ezért helytállóan került sor az elkövetéskor hatályban lévő törvény alkalmazására.

[13] Az ítéltábla nem osztotta az ügyészi jogi álláspontot arra vonatkozóan, hogy az I.r. és II.r. vádlottak esetében az emberkereskedelem büntettének elkövetői alakzata, míg Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a kerítés büntettének rendbelisége tekintetében a terhelti cselekmények minősítése nem törvényes.

A tényállás szerint I.r. és II.r. vádlottak együtt ismerkedtek meg a sértettel, majd megismerve annak élethelyzetét és mentális állapotát, prostitúciós tevékenység későbbi folytatása céljából őt a II.r. vádlott által lakott lakásba hívták, a sértett oda be is költözött és I.r. felhívására prostitúciós tevékenységet kezdett folytatni. I.r. vádlott volt az a személy, aki a szexuális szolgáltatások árát meghatározta, a sértettet gépjárművel az ügyfelekhez szállította, míg II.r. vádlott a sértett lakásban folytatott tevékenységét felügyelte és I.r. vádlott irányában elszámolt a sértett prostitúciós bevételeivel. Amikor a sértett közölte, hogy a prostitúciót abba kívánja hagyni, ezt I.r. és II.r. vádlottak nem engedték. Fentiek során II.r. vádlott közreműködött a sértett megtévesztésében, amikor az élethelyzete és mentális állapota ismeretében az I.r. terhelttel együtt elhitették vele, hogy jószándékú segítségként I.r. vádlott szállást biztosít számára, ezen túlmenően II.r. terhelt maga is bántalmazta és fenyegette a sértettet, mindezen magatartásával – az elsőfokú bíróság által helytállóan megállapítottan – a Btk. 192.§ (2) bekezdésében meghatározott elkövetési magatartásokat, az ott részletezett elkövetési fordulatokat nem valósította meg, a sértettet nem ő, hanem a szóbanforgó lakás felett rendelkezési joggal bíró I.r. vádlott szállásolta el, ezen túlmenően pedig az sem állapítható meg, hogy az emberkereskedelem másnak megszerez fordulata megvalósításában tevékenyen részt vett volna, a prostitúcióval érintett lakásban a kizárólag a II.r. vádlott által használt mobiltelefonra, illetőleg az azon keresztül a sértett prostitúciós tevékenységének folytatásához az egyes ügyletek II.r. terhelt általi lebonyolítására vonatkozóan a törvényes vád semminemű megállapítást nem tett, állítást nem fogalmazott meg, ilyen kitélt az irányadó

történeti tényállás nem tartalmaz, s ennek hiányával összefüggésben az ügyészi fellebbezés sem hivatkozott megalapozatlanságra.

A fentiekén túlmenően helytállóan került sor I.r. vádlottal szemben a II.r. terhelt vonatkozásában megvalósított kerítés büntette, Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlottakkal szemben a két passzív alany által végzett prostitúciós tevékenységből származó bevételből történt részesülésre figyelemmel a kitartottság büntette, Terhelt3 III.r. vádlottal szemben a sértett tekintetében megvalósított kerítés büntette, II.r. vádlottal szemben a bűnsegédként elkövetett kitartottság büntette és magánlaksértés vétsége, valamint Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottal szemben a tártettesként elkövetett garázdaság és a tártettesként elkövetett testi sértés vétségének megállapítására is.

[14] A bünteteskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helyesen felismert enyhítő és súlyosító körülményekre, osztotta a törvényszék álláspontját azzal összefüggésben, hogy a büntetési célok Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabásával érhetőek el, a vádlott terhére rótt kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményre figyelemmel méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, illetőleg a terhére rótt cselekmények megvalósítása céljából történt rendszeres gépjármű használatra figyelemmel a törvényszék megalapozottan következtetett a járművezetéstől eltiltás alkalmazásának indokoltságára is.

A II.r. és III.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és a bűnösségi körülményekre, II.r. terhelt tekintetében a 2019. évig fennálló kiszolgáltatott helyzetére, illetőleg a részbeni bűnösségére is kiterjedő feltáró beismerő vallomásra tekintettel a büntetéssel elérni kívánt célok végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásával is biztosíthatóak, egyúttal az ítéltábla indokoltnak minősítette I.r. vádlott esetében a büntetlen előéletére és az egészségi állapotára figyelemmel a szabadságvesztés-büntetése végrehajtási fokozatának Btk. 35.§ (2) bekezdése szerint történt meghatározását, illetőleg a III.r. vádlott vonatkozásában a bűncselekmény elkövetéséhez több alkalommal történt gépjárműhasználatra tekintettel a járművezetéstől eltiltás arányos alkalmazását.

Figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének 22. oldal 5-8. bekezdésében a helytállóan megállapított tények okszerű értékelése útján állapította meg a bűncselekménnyel elért gazdagodás mértékét, a vagyonekbevételek összegének és viselési módjának, arányának meghatározása is törvényes, így a törvényszék döntésének járulékos rendelkezései is megalapozottak.

A fentiek alapján az ítéltábla nyilvános ülés keretében eljárva a Szolnoki Törvényszék fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatát a Be. 605.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy II.r. vádlott vonatkozásában az emberi szabadság elleni bűncselekmény minősítésének jogszabályi hivatkozását pontosította, így korrigálva az elsőfokú bíróság által vétett elírást.

[15] A másodfokú bíróság a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak részarányos viselése tárgyában is.

Szeged, 2021. október 8.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Szolnoki Törvényszék 2021. január 28. napján kelt 8.B.230/2019/26. számú ítélete Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2021. október 8.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke